

EVROPSKI PARLAMENT

2009 – 2014

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

2010/2307(INI)

21.3.2011

MNENJE

Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve

za Odbor za kulturo in izobraževanje

o pobudi „mladi in mobilnost“: okvir za izboljšanje sistema splošnega in poklicnega izobraževanja v Evropi
(2010/2307(INI))

Pripravljalnica mnenja: Jutta Steinruck

(*) Postopek s pridruženim odborom - člen 50 poslovnika

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za kulturo in izobraževanje kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da mora biti cilj vseh pobud usmeriti vse mlade, da se uspešno vključijo v družbo, in jih stalno pripravljati za Evropo prihodnosti, kar pomeni vsem mladim dati tudi priložnosti, da sodelujejo v družbenih dejavnostih in prispevajo k oblikovanju družbe, ter jim omogočiti uživanje koristi šolanja, visokega in neformalnega izobraževanja, poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter nadaljnega usposabljanja s poudarkom na izpolnjevanju zahtev sodobne, konkurenčne, vključujoče in trajnostne družbe, da bi mladi lažje vstopili na trg dela; poudarja, da pri tem svet dela ne sme izgubiti nobenega od mladih, ki imajo iz različnih razlogov med šolanjem težave, temveč morajo biti ti mladi deležni usmerjene podpore; poudarja, da dostop do izobraževanja ne sme biti vprašanje socialnega ali finančnega položaja staršev; meni, da je posebno pomembna horizontalna mobilnost med ravnmi izobraževanja tako pri šolskem kot tudi pri poklicnem izobraževanju;
2. priznava vlogo lokalnih in regionalnih organov na področju usposabljanja in mobilnosti; meni, da bi morali njihove pristojnosti in izkušnje obravnavati kot dopolnilne k ukrepom EU; poudarja, da bo morala EU, če bo želela doseči zastavljene cilje, razviti partnerski pristop, zlasti v odnosu do lokalnih in regionalnih organov;
3. poudarja, da je stanje na področju zaposlovanja mladih odvisno od splošnih ekonomskih politik; poziva države članice k preusmeritvi v naložbe in ustvarjanje delovnih mest; poudarja, da varčevalni ukrepi, kot je zmanjšanje porabe v izobraževanju in pri ustvarjanju delovnih mest, ne bodo v pomoč mladim ter bi lahko bili v dolgoročnem smislu škodljivi za družbo in gospodarstvo;
4. poudarja, da je treba zmanjšati predčasno opuščanje šolanja s posebnim poudarkom na področjih z omejenimi možnostmi;
5. poudarja, da je zaradi gospodarske in finančne krize brezposelnost mladih – ki po navedbah Mednarodne organizacije dela ni posledica visokih dohodkov in drugih stroškov dela, pravice do soodločanja in standardov socialne zaščite – postala velik izziv po vsej Evropski uniji, ki ga Unija in države članice doslej niso obravnavale v zadostni meri; poudarja, da pomeni brezposelnost v mladosti za posameznika zelo veliko tveganje za revščino v dolgoročnem smislu; poudarja, da so potrebna kakovostna delovna mesta, da se mladi ne bi znašli v kategoriji revnih zaposlenih; poudarja, da bi morale pogodbe o zaposlitvi in praksi zagotavljati socialne pravice vsem od prvega dne pogodbe; zavrača vsak predlog za odmik od tega načela; poudarja, da se ne sme skrajševati odpovednih rokov, določila iz kolektivne pogodbe in zakonska določila morajo veljati enako kot za redno zaposlene ter da mora od prvega delovnega dne veljati neomejena pravica soodločanja in svoboda združevanja; poziva k okviru EU, ki bo določal pravice in zaščito za netipične in negotove oblike zaposlitve ob spoštovanju načela subsidiarnosti; poudarja, da je treba mlade zaščititi pred diskriminacijo na delovnem mestu, zlasti zaradi starosti in delovnih izkušenj, kar bi dosegli z učinkovitim izvajanjem Direktive št. 2000/78/ES; poziva vse države članice, naj oblikujejo nacionalno strategijo za odpravo brezposelnosti

mladih;

6. poudarja, da je glavna skrb mladih biti samostojen, imeti dostop do zdravstvene oskrbe in primerne bivališča po razumni ceni, ob tem pa imeti tudi možnosti za usposabljanje, delo in osebni razvoj; zato poziva države članice, naj odpravijo diskriminacijo na podlagi starosti pri dostopu do sistemov socialne varnosti;
7. znova poudarja pomen konkretnih in preverljivih ciljev, povezanih z ustreznimi finančnimi sredstvi, pri uresničevanju strategije Evropa 2020 in integriranih smernic za zmanjševanje brezposelnosti mladih; poudarja, da se morajo v ta namen države članice v svojih nacionalnih programih reform zavezati, da bodo zvišale stopnjo zaposlenosti mladih med 15. in 25. letom za 10 % do leta 2014 in da bodo zvišale stopnjo zaposlenosti mladih (tistih izven izobraževanja) na 75 % do leta 2020; meni, da si je glede na to, da bo približno 35 % vseh delovnih mest, ki bodo na voljo do leta 2020, zahtevalo visoko izobrazbo skupaj s prilagodljivostjo in inovativnostjo, treba intenzivno prizadevati za to, da se delež trideset- do štiriintridesetletnikov z univerzitetno ali primerljivo izobrazbo zviša na najmanj 40 %; priznava, da so za izvajanje integriranih smernic odgovorne države članice, Komisija pa jih mora podpirati in nadzirati dejavnosti na nacionalni ravni z uporabo odprte metode usklajevanja; meni, da bi bilo treba spremljati ciljne skupine in kazalnike, ki jih v pobudi predlaga Komisija, ter da bi bilo treba napredek pri uresničevanju meriti z jasnimi kazalniki;
8. meni, da je mobilnost za pridobivanje novih znanj močno orodje za izboljšanje znanj in veščin, osebni razvoj in aktivno državljanstvo mladih; meni, da je treba spodbujati prostovoljno mobilnost za vse mlade v okviru šolskega in poklicnega izobraževanja, nadaljnjega usposabljanja in visokošolskega izobraževanja ne glede na finančne razmere, socialno in etično ozadje, vrsto izobraževanja ali usposabljanja, v katerega so vključeni, ne glede na njihovo invalidnost, zdravstvene težave ali geografske razmere, poleg tega pa jih je treba spodbujati s strokovnim usmerjanjem in svetovanjem, ki je na voljo celotnem procesu; poudarja, da mobilnost ne sme povzročiti zniževanja socialnih standardov v državi gostiteljici; poudarja pomen, ki ga ima za povečanje mobilnosti vzajemno priznavanje šolske, poklicne in univerzitetne izobrazbe ter kvalifikacij iz nadaljnega usposabljanja, pridobljenih v EU; poziva k ustreznemu izvajanju evropskega sistema prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET), evropskega okvira kvalifikacij (EQR) ter evropskega sistema zbiranja in prenašanja kreditnih točk v visokošolskem izobraževanju (ECTS); jasno navaja, da mora biti tako preverjeno vzajemno priznanje potrjeno v 12 mesecih od pridobitve kvalifikacije; poudarja, da je Evropski parlament redno obveščen s pomočjo kazalnikov mobilnosti;
9. poudarja, da je treba povečati privlačnost mobilnosti ter zagotoviti široko in zadostno finančno podporo, pri tem pa posebno pozornost posvetiti najbolj prikrajšanim; ponovno izjavlja, da se mora to stališče odražati tudi v naslednjih finančnih perspektivah; poziva k povečanju proračunskega deleža za program Leonardo, da bi povečali mobilnost v poklicnem usposabljanju;
10. poziva države članice, naj spodbujajo učno in zaposlitveno mobilnost tako, da: a) si prizadevajo za večjo ozaveščenost in omogočijo preprost dostop do informacij vsem mladim, ki se zanimajo zanje, b) poudarjajo dodano vrednost mobilnosti že na zgodnjih

stopnjah izobraževanja, c) zagotovijo priznavanje učnih rezultatov iz programov mobilnosti med državami članicami, d) zmanjšajo upravna bremena in spodbujajo sodelovanje med ustreznimi organi v državah članicah;

11. poziva Komisijo, naj omogoči učno in zaposlitveno mobilnost tako, da: a) okrepi izobraževalne in mladinske programe EU, kot so Erasmus, Leonardo in Mladi v akciji, b) okrepi izvajanje obstoječih evropskih instrumentov in orodij, kot sta evropski sistem zbiranja in prenašanja kreditnih točk (ECTS) ter Europass, c) razvije nova orodja, ki jih je že preučila, kot so spletna stran Mladi in mobilnost, kartica Mladi in mobilnost, evropski potni list znanj in spretnosti ter pilotni projekt „Tvoja prva zaposlitev EURES“;
12. poudarja, da je za preprečevanje brezposelnosti mladih bistvenega pomena prilagoditev izobraževalnih sistemov in sistemov poklicnega usposabljanja potrebam po znanjih na trgu dela v prihodnje; zato mora biti prehod iz šolskega izobraževanja, poklicnega izobraževanja in usposabljanja ali visokošolskega izobraževanja v poklicno življenje bolje pripravljen in mora nastopiti neposredno po izobraževanju ali usposabljanju; meni, da je treba spodbujati boljše sodelovanje med izobraževalnimi ustanovami, mladinskimi organizacijami, različnimi sektorji trga dela in delodajalci, na primer tako, da strokovnjaki z različnih področij pripravijo predavanja ali seminarje ter študente seznanijo z njihovim prihodnjim delom; zato izpostavlja velik pomen učinkovitega izvajanja pobude „evropsko jamstvo za mlade“, ki mora postati orodje za dejavno vključevanje v trg dela; poudarja, da države članice doslej še niso sprejele prepričljivih zavez glede izvajanja pobude „evropsko jamstvo za mlade“, in jih poziva, naj to čim prej storijo; poudarja, da je treba tesneje povezati vodilne pobude za odpravo brezposelnosti, kot sta pobuda Mladi in mobilnost ter pobuda Nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta; meni, da morajo biti socialni partnerji, predstavniki gospodarstva, lokalni in regionalni organi ter mladinske organizacije vključeni v razvoj trajnostne strategije za zmanjšanje brezposelnosti mladih, pri čemer morajo biti znanja, priznana s formalnimi in neformalnimi kvalifikacijami v skladu z evropskim okvirom kvalifikacij, ter pridobljena v okviru formalnega, neformalnega in priložnostnega učenja, vzajemno formalno priznana in potrjena v vsej EU;
13. meni, da morajo države članice sprejeti ukrepe, s katerimi bi zagotovile čim več informacij ter možnosti izbire in usposabljanja, da bi tako mladim pomagale uresničiti njihov potencial, vendar je trdno prepričan, da lahko to najboljše opravijo osebe na terenu, ki delujejo na lokalni ravni v državah članicah;
14. meni, da je treba nadalje razviti kakovostne storitve kariernega in poklicnega svetovanja in usmerjanja; poudarja pomen vključevanja socialnih partnerjev v snovanje, organizacijo, izvedbo in financiranje teh storitev, da bi zagotovili ustreznost in učinkovitost glede na trg dela;
15. poudarja, kako pomembno je, da podjetja v okviru svoje družbene odgovornosti mladim pomagajo pri utemeljeni izbiri poklica in pri tem upoštevajo potrebe nacionalnega in evropskega trga dela, ter poudarja, da lahko take pobude spremlja strokovna praksa;
16. meni, da odločitve o izbiri poklica še vedno močno temeljijo na spolu in da je to dejavnik, ki prispeva k neenakosti med spoloma; poudarja, da ima to vpliv tako na brezposelnost kot na revščino med ženskami; poudarja, da je treba tako diskriminacijo na podlagi spola

odpraviti; poudarja, da je treba uvesti ukrepe za prikaz celostne slike možnosti izobraževanja in usposabljanja ter kasnejše izbire poklica, na primer s pomočjo svetovalcev za enakost, ter da je treba deklice zgodaj usmerjati zlasti v matematične, informacijske, naravoslovne in tehnične poklice ter na področja strateškega pomena za poklicni razvoj, dečke pa v učiteljske, negovalne in socialne poklice, in jih pri tem podpirati; poudarja, da je glede na pomanjkanje usposobljene delovne sile v prihodnje treba uvesti specifične ukrepe ter spodbujati potencial deklet in žensk zlasti z usmerjenimi programi za podporo, ki bi dekleta usmerjali v naravoslovne in tehnične poklice;

17. poudarja, da morajo mladi izbirati med vse bolj raznovrstnimi možnostmi za izobraževanje; meni, da jih je treba redno seznanjati z razvojem dogodkov na trgu dela, tako da se lahko osredotočijo na razvijanje sposobnosti, ki so na trgu dejansko iskane, s ciljem, da ne bi bilo mladih, ki bi po končanem šolanju ali usposabljanju ostali brez zaposlitve, in da mora biti prehod med izobraževanjem in poklicnim življenjem gladek;
18. poziva države članice, naj skupaj s socialnimi partnerji poklicno usposabljanje učinkoviteje vključijo v srednješolsko izobraževanje, saj so med državami članicami velike razlike v stopnji udeležbe v poklicnem izobraževanju in njegovi organizaciji; ugotavlja, da bi to bistveno prispevalo k doseganju ciljev iz strategije EU 2020 za zmanjšanje števila oseb, ki predčasno opustijo šolanje, in preprečevanja brezposelnosti; poudarja, da je treba spodbuditi izmenjavo dobre prakse s pomočjo odprte metode usklajevanja;
19. poudarja pomen prožnejših izobraževalnih struktur, na primer odprtih univerz, in krepitve rabe interneta v visokošolskem izobraževanju, tako da bi vsi mladi imeli možnost sodelovanja v kakovostnem izobraževanju na višji stopnji in da pri tem ne bi bil nihče prikrajšan zaradi oddaljenosti ali neugodnega urnika; meni, da je zaradi poznega vstopa mladih na trg dela in zaradi težav pri zagotavljanju vzdržnosti sistemov socialne varnosti izredno pomembno, da se zagotovijo ustrezni pogoji za združevanje zaposlitve in študija;
20. poudarja, da so za uspešno odpravo brezposelnosti mladih in podporo vključujoči rasti nujno potrebni usklajeni ukrepi za dejavni trg dela na ravni EU, kot so javno financirani delovni programi za mlade ter ustvarjanje novih trajnostnih in dobrih ter ustrezno plačanih delovnih mest ter novih podjetij, pa tudi spodbujanje podjetniške kulture v šolah, spodbude za sprožanje novih pobud, tehnična podpora za ustanovitelje podjetij, poenostavitev upravnih postopkov za njihovo pospešitev, storitvena omrežja na lokalni ravni za omogočanje upravljanja ter povezave z univerzami in raziskovalnimi središči za spodbujanje inovativnih izdelkov in postopkov, priznavanje prostovoljnega dela kot delovnih izkušenj ter spodbujanje podjetništva; poudarja, da je treba sredstva EU za mlade v okviru instrumentov, kot so Evropski socialni sklad, programi mobilnosti (Erasmus, Socrates, Leonardo) in program MLADINA, uporabiti na bolj učinkovit, dostopen, pregleden in usklajen način, ker raznolikost financiranja mladinskim organizacijam otežuje dostop do sredstev, ki bi ustrezala njihovim potrebam; poudarja potrebo po finančnih sredstvih za mlade, ki so lahko dostopna, jih po potrebi lahko upravljajo prostovoljci in majhne organizacije ter omogočajo financiranje splošnih ukrepov, v katerih je združenih več razsežnosti, kot so zaposlovanje, mobilnost, socialno vključevanje in kulturne dejavnosti;

21. pozdravlja vse večjo vlogo Evropske investicijske banke pri pripravi programov financiranja za študente, pa tudi pri podpori mladim pri ustanavljanju lastnih podjetij; meni, da mora Evropska investicijska banka prevzeti še pomembnejšo vlogo, tako da bo usmerjeno vlagala na področja z visoko dodano vrednostjo v državah članicah in zlasti v tista podjetja, ki si najbolj prizadevajo za zaposlovanje in kakovostno usposabljanje mladih;
22. poudarja, da je treba mlade s slabimi možnostmi za začetek poklicne kariere, zlasti mlade, ki niso zaposleni ali vključeni v izobraževanje ali usposabljanje, podpreti ali jih celo voditi z upoštevanjem njihovih individualnih potreb in pri tem pozornost nameniti njihovem boljšemu vključevanju na trg dela ter boljšemu dostopu do kakovostnih delovnih mest; meni, da so lahko prosta javno financirana vajeniška mesta in standardiziran sistem pomoči pri usposabljanju eden od učinkovitih instrumentov za vključevanje posebej prikrajšanih mladih; vendar poudarja, da je bistvenega pomena prvo vključevanje na trg dela ter da bi morali biti kot nujni pogoj vsi ukrepi za vključevanje namenjeni zgodnjemu dostopu do trga rednega dela in da bi jih bilo treba ustrezno uskladiti s podpornimi ukrepi s poudarkom na potrebah posameznikov; poudarja specifične težave revnih mladih, ki zaradi finančnih in jezikovnih omejitev, v nekaterih primerih pa tudi geografske diskriminacije, težko pridobivajo izkušnje v tujini; je prepričan, da je treba s finančno podporo obravnavati zlasti potrebe najbolj prikrajšanih;
23. poudarja pomen ustvarjanja zaposlitvenih možnosti za mlade invalide z oblikovanjem ustrezno prilagojenih programov usposabljanja ter povečanja zaposlitvenih podpor za ta pomemben del mladega prebivalstva z namenom njihove boljše vključenosti in izpolnitve družbi; poziva države članice in Komisijo, naj podprejo ukrepe za obveščanje o možnostih izobraževanja in usposabljanja za mlade invalide, kot je projekt izmenjave v okviru Evropskega invalidskega foruma in študentske mreže Erasmus;
24. poudarja, da Eurofoundov delovni program 2009–2012 vključuje poseben projekt Dejavno vključevanje za mlade invalide ali mlade z zdravstvenimi težavami, in opozarja na osrednjo vlogo izobraževalnih središč, ki mladim invalidom in tistim, ki so odraščali v institucionalni oskrbi, nudijo usposabljanja za pridobitev socialnih in poklicnih veščin; zahteva podporo za razvoj in koriščenje teh izobraževalnih središč, kjer je to potrebno;
25. poudarja, da je treba sprejeti ukrepe, ki bodo temeljito osvetlili razmere na nacionalni in evropski ravni glede mladih, ki niso zaposleni in niso vključeni v izobraževanje ali usposabljanje; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicam opredeli vzroke za marginalizacijo mladih ter priporoči načine za njihovo ponovno vključitev, pa tudi naj sprejme ukrepe za preprečevanje tega problema, in sicer z uresničitvijo ustreznih ciljev v naslednjih desetih letih na področju zaposljivosti in konkurenčnosti evropske delovne sile in z zmanjšanjem deleža oseb, ki predčasno opustijo šolanje;
26. poudarja, da so delovne prakse primerno sredstvo za pravo izbiro poklicne poti na vseh stopnjah izbiranja poklica; poudarja, da je treba zanje določiti minimalne standarde, kot sta dohodek ter socialne pravice, vključno z ureditvijo socialne zaščite in socialne varnosti, da bi izboljšali kakovost delovne prakse in zagotovili njeno izobraževalno vrednost; ponovno izjavlja, da delovna praksa ne sme nadomestiti pravega delovnega mesta in mora biti strogo časovno omejena; poudarja, da je nujno potreben pravno

zavezujoč evropski okvir kakovosti za prakse, ki bi vključeval vse oblike izobraževanja in usposabljanja, da preprečili izkoriščanje praktikantov, in da bi morala Komisija predstaviti akcijski načrt s časovnim razporedom in opisom, kako se bo ta okvir kakovosti izvajal;

27. zahteva, da se izobraževalni programi za spodbujanje mobilnosti podaljšajo na čas po letu 2013, in Komisijo poziva, naj pri oblikovanju prihodnjih okvirnih programov poveča finančna sredstva, namenjena tem programom;
28. poudarja, da morajo imeti mladi v poklicu dostop do poklicnega izobraževanja in usposabljanja, kar bi jim omogočilo več usposabljanja med delom, ter da je treba spodbujati stalno usposabljanje, vseživljenjsko učenje in poklicni razvoj od vstopa v poklicno življenje; države članice je treba pozvati, naj vzpostavijo neodvisne sisteme za svetovanje o nadaljnjem usposabljanju, da bi tako nadaljnje usposabljanje postalo norma;
29. poziva k pripravi enotnega seznama pooblaščenih univerz in strokovnih področij, ki bodo zagotavljali priznavanje kvalifikacij v celotni EU;
30. poudarja, da visoka kakovost začetnega šolskega izobraževanja in poklicnega usposabljanja v vseh panogah in poklicih povečuje možnosti mladih za delovna mesta in podjetjem zagotavlja dotok usposobljenih delavcev; poziva države članice, naj ustanovijo ustrezne nadzorne organe, da se zagotovi tako izobraževanje in usposabljanje;
31. pozdravlja pobudo Tvoja prva zaposlitev EURES za spodbujanje zaposlitvene mobilnosti, ki bi morala biti tesno povezana z evropskim sistemom za spremljanje ponudbe delovnih mest, tako da bi delojemalci in delodajalci imeli pregleden in celosten pregled trga dela EU, prosta mesta pa bi čim prej zapolnile usposobljene osebe; poudarja, da pa to ne sme privedi do bega možganov iz določenih delov Evropske unije;
32. poudarja, kako pomembno je spodbujati podjetništvo in mladim pomagati pri ustanavljanju lastnih podjetij ter spodbujati in širiti program Erasmus za mlade podjetnike; zato priporoča izvedbo kampanje obveščanja EU v izobraževalnih ustanovah, ki bi zajemala podjetništvo, začetni kapital, obdavčenje novo ustanovljenih podjetij in stalno podporo pri usposabljanju;
33. poudarja pomen neformalnega in priložnostnega učenja ter izobraževanja za razvoj mladih, pa tudi prostovoljnega dela; poudarja, da pridobljena znanja mladim ne nudijo le možnosti za vstop v svet dela, temveč jim tudi omogočajo, da so dejavno vključeni v družbo in prevzamejo odgovornost za svoja življenja, hkrati pa še spodbujajo njihove podjetniške veščine;
34. poudarja, kako pomembno je, da mladi niso samo vključeni na trg dela in v gospodarstvo, ampak tudi v oblikovanje in upravljanje evropske prihodnosti; poziva Komisijo, naj pripravi zeleno knjigo o sodelovanju mladih;
35. poziva Komisijo, naj v prihodnjem večletnem finančnem okviru ohrani ločen program Mladi v akciji;
36. poziva Komisijo, naj poveča in razširi udeležbo v programih mobilnosti ter izboljša njihovo prepoznavnost, zlasti tistih, ki so namenjeni mladim, denimo z uporabo enega

imena za vse programe mobilnosti, ob tem pa ohrani posebnosti posameznih programov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	16.3.2011
Izid končnega glasovanja	+: 41 -: 4 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Csaba Óry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sven Giegold, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Evelyn Regner,
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Diana Wallis, Janusz Wojciechowski